

under Sneen, man maatte bruge Bernstænger og Haffer for at ophugge den frośnie Jord; men desuagtet boniterede man lige raff, og man boniterede Enge, skjøndt de vare saa belagte med Sis og Snee, at der ikke var Noget at see af dem. Dette har naturligviis ikke bidraget til, at man har kunnet faae nogen stærk Tro til Matriculeringens eller Boniteringens Paalidelighed. Som en Grund mere for denne Nedsættelse vil jeg anføre, at det er aldeles umuligt, naar man kommer hen og seer et saadant Matriculeringskort, at danne sig en Mening om, hvormeget Hartkorn man vil faae. Jeg har selv været tilstede ved et saadant Møde, men jeg gif ligesaa Klog derfra, som jeg kom dertil. Jeg saae Matriculkortet, og jeg saae mine Marker beelte i mange forskjellige Taxter, men det var ikke muligt for mig at see eller skjønde, hvor stort Areal disse forskjellige Taxter indeholdt; det var mig ikke muligt at faae det mindste Begreb derom, og saaledes er det vist gaaet de Fleste. Endvidere staaer der i Instructionen, at nogle nærliggende kongerigske Districter ogsaa skulle boniteres, for deraf at see, hvormeget Culturen er gaaet frem siden Matriculens Indførelse i Kongeriget, og at der, forsaavidt disse Districter maatte blive boniterede høiere, end de vare dengang, da skulde finde en forholdsmaessig Reduction Sted i de incorporerede Districter. Man vidste jo nu ikke, hvor stor denne Reduction vilde blive, og det var en Grund mere til, at man ikke kunde have mindste Mening om, hvormeget Hartkorn man vilde faae. Jeg troer altsaa, at der er meget vægtige Grunde til, at disse 5 Nd. forandres til 3 Nd. Naar der siden foreligger en fuldstændig Beregning over, hvormeget Hartkorn enhver Mand vil faae, saa vil man kunne danne sig et Skøn derover og kunne sammenligne sine Eiendomme med Eiendommene paa den anden Side af den nærliggende Grændse, men det kan man som sagt ikke nu. Naar den høitærede Finansminister i Landstinget har udtalt, at han troede, at det ærede Medlem, som bragte denne Sag paa Bane, vilde kunne berolige sig med, „at der ikke alene har været fremlagt alle de fornødne Documenter, men at Taxator har været forpligget til at være og har været tilstede for at meddele Bedkommende alle

de Oplysninger, som de maatte ønske, og at Kort og Beregninger have været fremlagte for dem“ o. s. v. — saa troer jeg, at den høitærede Finansminister ikke er rigtig underrettet i saa Henseende. Det er ganske rigtigt, at Taxator var tilstede, men jeg saae ikke noget videre end Kortet og Fortegnelsen over Taxationsnumrene; de øvrige fornødne Documenter og Beregninger eksisterede slet ikke. Med Hensyn til § 3, som omtaler samtlige Skatter og Afgifter, som ydes til Statskassen, og som svares af Jorber og Tiender i det øvrige Kongerige efter det nye Hartkorn o. s. v., kunde jeg ønske, at dertil søiedes: „af Amts- og Communekassen“. Naar man nemlig seer hen til de mange forskjellige Slags Eiendomme og de mange forskellige Slags Befatningsforhold, som findes i de incorporerede Districter, troer jeg, man bør slaae det fast, at ogsaa Bidrag til Amts- og Communekassen skulle udredes. — Med Hensyn til § 4, som i det Hele taget er Hovedparagraffen i Loven, idet den omhandler de Skatter og Afgifter, som skulle falde bort, saa har jeg blot dertil at bemærke, at der forefindes en lille Skat ovre i de incorporerede Districter, der kaldes Huusfogdens Byg; det er et Slags Deputatkorn, som Huusfogden har oppebaaret tidligere, da han for en Deel blev lønnet med saadanne Naturalpræstanda, men fra den Tid, at han kom paa fast Gage, gif den ind i Statskassen og betaltes hvert Aar efter Korntaxterne; den hører altsaa ind under Punkt 5, eftersom den betales af Sognefogden og derefter paalignes de forskellige Bidragydende i Sognene. Jeg veed ikke saa nydens Størrelse, men jeg troer, den vil kunne udgjøre 16 til 20 Tønder for 8 Sogne, men jeg troer, som sagt, at denne lille Skat burde opføres her. — § 5 forekommer mig at være noget uheldigt affattet. Der staaer nemlig i 2det Punktum: „Den Raadnerstede i de forhen til Haderslev Amt hørende Districter hidtil paalagte Forhøielse af Canon, Contribution eller Landgilde som Wederlag for fritagelse for visse Ydelsor til Staten og Communen til de Gaarde, der have ubredet disse Ydelsor, tages ikke med i Beregningen“ o. s. v. Hensigten hermed maa efter min Mening ganske vist være, at den saakaldte halve Forhøielse, som Raad-